

# Không vui dù chồng kiếm gần 200 triệu đồng mỗi tháng và tốt tính

Với tổng thu nhập hơn 200 triệu đồng mỗi tháng, chúng tôi vẫn loay hoay làm sao sống hạnh phúc.

Tôi 30 tuổi, kết hôn cùng chồng được bảy năm, đều có công việc ổn định, thu nhập của chồng cao gấp 7-8 lần tôi. Chồng tôi không cờ bạc, không rượu chè thuốc lá, nói chung anh khá hiền lành tốt tính, có bao nhiêu tiền đều đưa cho vợ. Tôi sống khá đơn giản, ăn mặc gọn gàng sạch sẽ, cơ thể thon nhẹ nhàng là được, không tiêu xài gì nhiều cho mỹ phẩm hay sơn hào hải vị. Vì thế tiền chồng đưa tôi nhiều cũng không mang ý nghĩa giúp tôi hạnh phúc hơn cho riêng mình, có bao nhiêu tôi luôn gom góp, chăm lo gia đình. Nhờ vậy, chúng tôi có nhà ở, có nhà đầu tư, có đất để dành, con cái được đầu tư giáo dục tốt.

Thời yêu nhau, chúng tôi rất hạnh phúc, cùng du lịch khắp nơi. Mọi chuyện đều suôn sẻ. Cho đến khi có hai con nhỏ sinh đôi, chúng tôi bận rộn và phải xoay xở nhiều khi không có ông bà hai bên ở gần. Thậm chí đã có thời gian tôi phải tạm nghỉ không lương để chăm sóc cho con cứng cáp đến lúc bé đi lớp. Gần đây, nhìn lại mấy năm qua với chồng, tôi thẳng thắn chia sẻ rằng có vẻ chúng tôi chưa hạnh phúc. Anh đang ở đỉnh cao sự nghiệp nên tôi tạo mọi điều kiện giúp anh. Công việc nhà tuyệt nhiên không bao giờ anh phải bận tâm đến, đi làm về chỉ tắm và ăn, con nhỏ đã sạch sẽ chuẩn bị đi ngủ, chỉ có ngày cuối tuần anh mới có thời gian ở bên chúng vài tiếng.

Những lúc cha con chơi với nhau, tôi tranh thủ làm việc nhà thật nhanh. Nhưng tôi cảm thấy anh khá mệt, đổ nhiều mồ hôi cho những việc đơn giản như chơi cùng con hoặc dẫn chúng đi đánh răng, thay đồ. Vì hai bé trai khá năng động nên tôi nghĩ có thể anh mệt thật. Điểm yếu lớn nhất của anh là không bao giờ nói ra cảm xúc, suy nghĩ của mình. Nên thấy anh tỏ mặt không vui, tôi cũng không biết nên tự lo hết cho anh nghỉ ngơi luôn hay thế nào. Hỏi thẳng, anh cũng không trả lời. Tôi đơn giản chỉ nghĩ rằng tạo cơ hội cha con gắn kết thôi vì bình thường con chỉ bên mẹ và rất bám mẹ, nhưng lại sợ vô tình làm anh mệt.

Hơn nữa mấy năm nay, chúng tôi ngủ riêng, gần như không hẹn hò, không hâm nóng. Anh uống cà phê pha máy tại nhà nên rảnh thì nằm nghiên cứu chuyên môn, kinh tế, chính trị trên điện thoại chứ không có dịp cho chúng tôi ra ngoài. Tôi đã ví anh về đêm chỉ có phần con mà không có phần người, khi mà lúc có hứng thì anh gọi tôi, vài phút xong chuyện rồi

Không vui dù chồng kiếm gần 200 triệu đồng mỗi tháng và tốt tính -

Hoài Thu | 2

thôi. Tôi một phần cho con ngủ xong cũng quá mệt và ngủ quên, một phần cạy que tránh thai nên dường như không còn hứng thú chuyện đó nữa. Mười lần anh gọi, có 4-5 lần tôi từ chối.

Tôi không muốn kéo dài cuộc sống thế này, cũng không biết nên thay đổi thế nào. Nhìn xung quanh bạn bè, nhiều gia đình thu nhập thấp hơn nhưng vợ chồng con cái rất hạnh phúc. Tôi tự hỏi đàn ông khi ở đỉnh cao sự nghiệp, họ chỉ nhìn thấy sự nghiệp thôi sao và tâm trí họ không còn nghĩ gì đến vợ con luôn đúng không? Dù tôi biết chồng chăm chỉ kiếm tiền cho vợ con được sống sung sướng nhưng tôi vẫn nói rõ quan điểm rằng tiền không làm tôi vui. Con cái có thể học trường rẻ tiền hơn chút không sao cả. Nhờ quý độc giả cho lời khuyên, tôi nên làm thế nào để chồng bớt áp lực về việc kiếm tiền mà quan tâm đời sống tinh thần nhiều hơn.

**Hoài Thu**